

Женската мъдрост и мъжката логика

Игор Калинаускас

Откъс

МЪЖЪТ И ЖЕНАТА. ФАЗИ В ЖИВОТА

Женското съзнание принципно, базисно, основно се различава от мъжкото.

Как проличава това?

Детството. По какво се различават жените от мъжете като деца? Почти по нищо, с изключение на това, че жената обикновено много рано се включва в големия свят. И този голям свят за нея е природата. Затова, дори още да не може да говори, жената знае всичко. Не може да го каже, но знае и демонстрира това с поведението си.

Следва прословутият период на индивидуалността. Що е това периодът на индивидуалността? Това е времето, когато именно природната енергия обуславя човешкия живот. Естествено, през периода на индивидуалността момичетата се развиват бързо, красиво и така нататък, а момчетата през това време не знаят какво да правят с пъпките си. Затова почват да спортуват усилено. Тоест за момчетата природата е съревнование и така е устроен мозъкът им – оцелява по-силният.

А страхът от стихията, който е характерен за социума като логическо построение, страхът от друга истина, истината на логоса, точно през този период обзема момичетата. Момичетата, девойките, младите жени. От една страна, именно периодът на индивидуалността е предназначен за размножаване. Защото за това е налице всичко: енергия, организъм, хормони – всичко. От друга страна, социумът нарежда, че всичко това трябва някак да се забави.

Що е това жената и съзнанието ѝ през този период? Същество с два центъра, тоест тяло и душа, в най-добрия случай без усложнения от гледна точка на тразума. Пърхаща пеперудка.

През това време нещастният мъж, вместо също да припка весело из природата, според законите на социума е натоварен с други проблеми: подготвят го за „истинския живот“. Защото мъжът ще се формира тепърва – в периода на личността. Въпреки че не са по-глупави от жените, през периода на индивидуалността мъжете изглеждат по-глупави, защото според социума те още не са съвсем готови, нуждаят се от „довършителни работи“.

През периода на доминиране на природната енергия всичко у жената протича в съответствие с природата и затова тя придобива мъдрост. Мъжете пък изобщо отказват да разберат, че през периода на индивидуалността жената, от една страна, от социалната страна, е лекомислена, непостоянна, вятърничава, сама не знае какво иска. Но именно през този период жената разполага, поради природата си, със споменатата природна мъдрост. Може да я наречем

интуиция, може да я наречем инстинкт, няма значение. Важното е, че на жената това ѝ е дадено и затова тя е „по-голяма“.

Поради това е много важно през периода на индивидуалността на жената да ѝ провърви. Да има късмета да се реализира свободно според природата и нагласата си. Естествено, необходими са и регулиращи механизми, доколкото живеем в общество.

Периодът на индивидуалността има решаваща роля в живота на жената и в съзнанието ѝ. Ако през този период всичко протича максимално органично, базовата част на женското съзнание е мъдрост. Можете ли да си представите – в древността мъжете са казвали, че за да стане мъдър, човек трябва да стигне осемдесетте. И са го казвали във времена, когато средната продължителност на живота е била 35 години. А жените са природно мъдри още от двестригодишни.

Спрямо рационалната мъдрост природната е като вода за суха почва. Защото рационалната мъдрост е мъртва. Знанията са смърт на квадрат. А природната мъдрост е животът. Затова мъжкото съзнание се развива в посока към смъртта, унищожаването на природата, ликвидирането на природата като такава, ликвидирането на всяка стихия. Женската мъдрост би трябвало да се развива в посока на живота и тогава ще се получи равновесие. Но такава единодействие между мъжкото и женското като цяло засега още няма... Може би някой ден човечеството ще го доживее. Но това е под голям въпрос.

Жената, ако иска да използва предимството си, предимството на съзнанието си, трябва на първо място да осъзнае природната му основа. А за да го осъзнае, повтарям, трябва да се научи да говори със себе си на женски език. Именно със себе си. Социумът е игра. Затова със социума, стига да не се отъждествяваш с него, може да се говори на какъвто и да било език.

Женското съзнание има още едно потенциално предимство, което социалният свят не само не използва, но и дори като че ли не забелязва. На базата на природосъобразното си съзнание жената е способна веднага да различи мъртвото и живото. Без изобщо да го анализира – просто го поглежда, усеща и разбира: това е мъртво. Поглежда например нещо хилаво и неспасяемо от мъжка гледна точка и разбира: това е живо, ще порасне. И ако се погрижи за него, ще спечели. Но не защото иска да спечели, а просто защото то е живо и трябва да порасне. Така се развиват фирмите-организми, живите проекти, живите идеи. Но и това качество жената трябва да открие в себе си и да се научи да взаимодейства с него.

Накратко, първата задача за жената е да избягва мъртвите зони. Основната ѝ система за ориентиране е „мъртво – живо“.

За жената е много по-лесно да направи кариера в социалния свят, ако си остане жена, а не подражава на мъжете. Защото тя притежава главното – тя просто вижда живото и неживото, онова, което ще порасне, и онова, което няма. А какво друго е нужно в света на конкуренцията?

Главният и сложен момент в живота на жената е преходът от индивидуалността към личността. Какво означава това на практика? Означава, че за да имате енергия, трябва личността ви да може да ви я дава. Личността – това е на първо място работа. Ако човек – мъж или жена – през периода на личността не работи, енергия просто няма. Трябва да се работи.

Какво значи да се работи? Да се работи значи да влезеш във функционални отношения със социума – всъщност това си е направо договор. Тоест зависимост, отговорност, усилия – трябва да се насилиш да станеш, да отидеш на работа, да я вършиш независимо от настроението си, от времето навън или от това дали си се наспал, или не.

Мнозина – има ги и сред мъжете – си мислят, че основното в работата е да е малко, та да имаш повече време за духовно развитие или просто за себе си. Но не става така, защото тогава я няма жизнената енергия, която сме имали доскоро: младостта е прецъфтяла и си е отишла. А я няма, защото колкото по-малко работим, тоест колкото по-малко влизаме в различни

отношения – социални, договорни и така нататък – с другите хора, толкова по-малко енергия имаме.

Ако работата пречи на духовното развитие, значи е малко. А ако не е малко, тогава имаме всичко – и енергия, че и време намираме неизвестно откъде.

Жената има само един алтернативен вариант – да стане домакиня, тоест стопанка и господарка на дома и децата си, и това също е работа с всички произтичащи от нея последици: задължения, спазване на работния график, производство на продукция, тук също трябва да се насилваш да правиш какво ли не. Но никой не бива да се оплаква – като не ти харесва, намери си друга работа; но през този период да работиш значи да живееш. И това се отнася и за мъжете, и за жените – това е периодът на личността и затова през него мъжете и жените почти не се различават едни от други.

През този период, през тази част от живота ни количеството енергия зависи пряко от количеството и качеството на работата ни.

Опасността за жената през този период е само една – да престане да е жена, да стане работно добиче, тоест да копира мъжете. А такова копиране е невъзможно, невъзможно е просто поради различната природа на мъжете и жените. През периода на личността енергията е нужна на мъжа, за да „отпусне“ и да попразнува в свободното от работа време. А на жената е необходима, за да се харесва на мъжете и също да продължи този празник, само че той вече не е безплатен като през периода на индивидуалността, а трябва да си го заработиш. И заработеното е чудесно, дори може да е по-хубаво отпреди – и празник, и радост, и свобода, и каквото си искаш.

Иначе човешкият род отдавна да се е свършил.

Точно заради този период социумът се старее и възпроизвежда хора. И пак затова нещата не зависят от нашите мнения, желания, нежелания и настроения. Просто такъв е животът – човекът, Homo sapiens, е социален: ако от даден момент не работиш, нямаш енергия.

Затова винаги препоръчвам на всички жени, особено на онези, които не са принудени да работят (имат например мъж, който им осигурява охолен живот, и мислят, че живеят чудесно – салони за красота, фитнес, ресторанти, културни развлечения, любовници; но нямат енергия): намерете си някаква работа, влезте в нормални социални отношения. Само така ще се сдобияте с енергия.

Може да сте свободни „от“ – но това не ви дава нищо. Може да сте свободни „за“, но затова трябва за малко да включите интелекта си и да разбирате, че в този случай природата няма да ви спаси. Вашата работа е да работите, да сте във връзка с други хора, без значение каква ви е работата, може да е всякаква – но трябва да я има. Ако я няма – нямате и енергия.

В това отношение много жени правят една съдбоносна грешка: или търсят възможност да не работят и си мислят, че това е правилно, но не се получава; или започват да подражават на мъжете. Защото си мислят, че това ще им донесе успех. Не, това ще доведе до тежки загуби, и не само през периода на личността, но и след него. Затова самата работа непременно трябва да е жива. Тогава може и трябва да си останете жена винаги и наред с това да сте ефективна, успешна и така нататък.

От това в крайна сметка зависи младостта. Жените много често правят тази грешка и губят младостта си и не могат да им помогнат никакви козметични процедури. През периода на личността има две опасности, две крайности: едната е да се превърнеш в работно добиче, вместо да си жена, другата е да намериш начин да не работиш и да се превърнеш в мързелива медуза. Добичето обаче все пак има работещо съзнание, а медузата какво има? Нищо.

Това е много трудно време. Ако жената няма подготовка и осъзнаване, времето на личността е най-трудното в живота ѝ. Защото социумът не е природен – той е антиприроден. Най-важното е

да се научите да използвате онова, което ви дава конкурентоспособността именно като жени: умението, възможността да виждате и да различавате мъртвото от живото. И ако работодателят ви е мъж над 40-те, бързо ще се ориентира и ще започне да се вслушва в мнението ви, защото ще е в състояние да оцени какво му дават конкурентните предимства.

Има още един проблем: ако мъжът ви е под 40, то ще ви слуша и изобщо ще ви чува единствено в случай ако ви възприема само като проекция на майка (си). „Но аз не искам да съм му майка, защото тогава всичко се променя и в интимния живот, искам да ме чува“. Но той ще ви чува само ако сте проекция на мама. Затова в тези неща трябва да сте другарка, спътничка. И тук вече ще ви трябва всичко – и фитнес, и козметика, и диета, за да издържите на темпото, на което сте издържали във възрастта на индивидуалността, но освен това ще трябва и да работите, иначе няма да имате енергия – и тогава вече наистина няма да издържите.

Такава е динамиката на живота като цяло, такива са отношенията между мъжете и жените и отношенията им към самите себе си. Напомням, че всичко зависи най-вече от това как жената говори сама със себе си и доколко разбира онова, което си казва, тоест от състоянието на съзнанието ѝ.

Затова жените трябва да познават себе си. Ако разбират природата си, та дори на езика на образите, ще могат да изградят живота си по-ефективно: няма да се самозалъгват или да си блъскат главата в стената – още повече че стена няма. Защото за жената природата определя всичко: ума, мъдростта, красотата, младостта – всичко! Ако жената се съобразява с природата си, не може да е глупава, защото е мъдра. Не може да е грозна, защото всичко в нея е природно, правилно, органично. Не може просто ей така да се състари, защото това не е правилно от гледна точка на природата. Може да преминава от една фаза в друга и да си остава вечно млада.

За жената да е жива – това е всичко. Ако за мъжа да е жив означава само здраве, тоест поне някакво съответствие с природата му, някаква гаранция, че няма сам да се повреди, за жената е всичко! Колкото повече съвпада с природата си, толкова по-щастлива и радостна е тя.